

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **K. T.**, zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 2. 2016, č. j. 17 A 8/2015 - 53,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 7. 7. 2014, č. j. MÚBlov 09100/14/OV/Šab, Městského úřadu Blovice, odboru vnitřních a správních věcí (dále jen „správní orgán I. stupně“), byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod druhý zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 6 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na 8 měsíců a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Rozhodnutím ze dne 14. 1. 2015, č. j. DSH/11190/14, Krajský úřad Plzeňského kraje (dále jen „žalovaný“) změnil výše uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že upřesnil místo spáchání přestupku na pozemní komunikaci č. I/20 a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který žalobu zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť mu hrozí nenapravitelná újma.

[5] Touto nenapravitelnou újmou je podle stěžovatele ztráta zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění, kdy pro něj je mobilita nezbytná pro výkon práce. Stěžovatel se v rámci své podnikatelské činnosti věnuje topenářství a instalatérství, přičemž z důvodu územního rozsahu své činnosti a používaných materiálů je pro něj užívání osobního automobilu naprostou nezbytností. Hlavní překážkou je zejména váha a rozměry užívaných materiálů a vzdálenosti, které musí urazit na konkrétní zakázky. Pokud tedy stěžovatel pozbude řidičské oprávnění, vznikne mu nepřekonatelná překážka pro obživu jeho a celé jeho rodiny. Další nenapravitelnou

újmou je pro stěžovatele i možná újma finanční, kdy by případné úkony spojené s navrácením řídicího oprávnění po dosažení 12-ti bodů (přezkoušení v autoškole, dopravně-psychologické vyšetření) pro něj v případě ztráty zaměstnání a tedy i jakýchkoli příjmů znamenaly nepřiměřenou finanční zátěž. Nepřiznání odkladného účinku rozhodnutí žalovaného by tak znamenalo pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznaný odkladný účinek též nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přestupky, na základě kterých dosáhl stěžovatel 12-ti bodů a které spočívaly obvykle v naměřené vyšší maximální rychlosti nebo v nepřipoutání se bezpečnostním pásem, nejsou nijak závažné a rozhodně v rámci nich nelze spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008 - 103, publikované pod č. 1763/2009 Sb. NSS). Stěžovatel také uvedl, že na jeho případ lze rovněž přiměřeně aplikovat závěr obsažený v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 - 80.

[6] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[7] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[8] Odkladný účinek je pravidelně spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, kde účinky rozhodnutí správního orgánu nastávají až v okamžiku rozhodnutí o opravném prostředku. Naproti tomu u opravných prostředků mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu sp.zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. 10. 2006, <http://nalus.usoud.cz>: „*Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní*“).

[9] Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. aplikovaného na základě ust. § 107 odst. 1 s. ř. s. zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných předpokladů uvedených v citovaném ustanovení, tedy (1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň (2) absencí rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, dostupné na www.nssoud.cz). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[11] Stěžovatelem uvedené důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v nyní projednávané věci nenaplňují podmínky pro jeho přiznání. Stěžovatel pouze uvedl, že řídicí průkaz je nezbytný pro výkon jeho práce, konkrétně podnikatelské činnosti topenářství a instalatérství. Tuto skutečnost však ničím nedoložil. Ačkoliv v kasační stížnosti uvedl, že nezbytnost užívání osobního automobilu pro jeho činnost detailně popisuje v příloženém popisu činnosti, žádný takový dokument nebyl zdejšímu soudu předložen. Totéž platí o fakturách, kterými měla být podle jeho tvrzení prokázána vzdálenost, kterou musí stěžovatel v rámci své činnosti urazit ke splnění konkrétní zakázky. Stěžovatel svá tvrzení nepodložil žádnými důkazy a jeho tvrzení zůstala pouze v obecné rovině, což pro přiznání odkladného

pokračování

účinku kasační stížnosti nepostačuje. Jelikož stěžovatel neprokázal, že by jeho podnikatelská činnost jako zdroj obživy závisela na existenci jeho řidičského oprávnění, nelze v této souvislosti hovořit ani o tom, že by pozbytím řidičského oprávnění vznikla jím tvrzená nepřekonatelná překážka pro obživu jeho a celé jeho rodiny (navíc opět bez bližší konkretizace např. co do počtu osob, vůči kterým má stěžovatel vyživovací povinnost apod.). Nejvyšší správní soud v tomto ohledu poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti – soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2015, č. j. 6 As 191/2015 - 36). Nelze přehlédnout, že stěžovatel v řízení před krajským soudem tvrdil, že vykonává zcela jinou profesi (pozici finančního ředitele ve společnosti COBBA GROUP s.r.o.).

[12] Stěžovatel dále v kasační stížnosti argumentuje finanční újmou, která by mu měla vzniknout v souvislosti s dosažením 12-ti bodů v registru řidičů. K tomu je třeba uvést, že v dané věci se nejedná o odnětí řidičského průkazu v souvislosti s dosažením celkového počtu 12-ti bodů v registru řidičů, nýbrž o zákaz řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců pro porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, za což byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod druhý zákona o silničním provozu. Jedná se tedy o přezkum zcela jiného rozhodnutí, než ke kterému směřuje stěžovatelova argumentace.

[13] Nejvyšší správní soud zjistil, že odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je takřka totožné s návrhem na přiznání odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 7 As 63/2016, ve kterém je stěžovatel zastoupen stejným advokátem jako v nyní posuzované věci. Právě ve výše uvedené věci vedené pod sp. zn. 7 As 63/2016 jde o odebrání řidičského oprávnění v souvislosti se záznamem 12-ti bodů v registru řidičů, přičemž kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek mj. právě proto, že stěžovatel konkrétním způsobem prokázal nezbytnost užívání osobního automobilu v rámci jeho podnikatelské činnosti topenáře a instalatéra. Pozbytím řidičského oprávnění by byl stěžovateli znemožněn dosavadní způsob obživy, což by představovalo nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Obsah spisu v nyní projednávané věci nesvědčí tomu, že se jedná o obdobnou situaci.

[14] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nedostal své povinnosti tvrdit a prokázat újmu, která by mu vznikla výkonem rozsudku krajského soudu. Za daných okolností by bylo nadbytečné zabývat se splněním dalších zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku uvedených v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s.

[15] Se zřetelem ke všem shora uvedeným důvodům rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 107 ve spojení s ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že se návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhovuje.

[16] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. května 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu